

தூः :

திருக்குறுங்குடி
அழகியநம்பியலா

2 NOV 1932

சென்னை யூனிவர்ஸிடி
தமிழ் வெள்விகள் பதிப்பாசிரியர்
S. வையாபுரிப் பிள்ளை, B. A. B. L.,
பரிசோதித்து வெளியிட்டது.

சாது அச்சக்கூடம்,

ப்பேட்டை, சென்னை.

1932

0-14 T
NB2
T83802

பதிப்பாளர் குறிப்பு

திருக்குறுங்குடியிற் கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சவாமி அழகிய நம்பி பேரில் பாடப்பெற்ற இவ்வுலாப் பிரபந்தம் இதுகாறும் அச்சிடப்பெறவில்லை. இதன் எட்டுப் பிரதியொன்றைக் கையெழுத்துப் பிரதி செய்து இரண்டைனையும் எனது நன்பர் திரு. S. முத்தைய பிள்ளையவர்கள் அன்புடன் உதவினார்கள். எட்டுப் பிரதியின் பக்கமொன்றில் ‘எம் - ஆம் ஒஸ் தைம் உஎ - ஏ சனிக் கிழமை’ என்று குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. பின்னர், பிறிதொரு பிரதி சென்னை அரசாங்கத் தொன்னால் - நிலயத்தில் உள்ளதாகத் தெரிந்து அதைனையும் பெற்றுக்கொண்டேன். இப்பிரதியின் தலைப் பில் ‘சுப்பிரமணியன் ஏடு’ என்று எழுதப் பெற்றுள்ளது. இவையே இந்துாலை அச்சிடுதற்குப் பயன்பட்ட பிரதிகளாம். இந்துவின் ஆசிரியரது பெயர் முதலிய வரலாறு யாதொன்றும் இப்போது அறியக்கூடவில்லை.

திருக்குறுங்குடி

2 NOV 1932

அழகியநம்பி யுலா

காப்பு

2341

894-844

0-114
N.S.

பூமாலை சேர்க்குறுங்கைப் பொன்மேனி நம்பியெங்கள்
மாமால் பவளியுலா மாலைக்கு—நாமேவு
பூவற் கருடனே பொன்னுலகத் தார்பரவுங்
காவற் கருடனே காப்பு.

நால்

கார்கொண்ட மேனியான் கைகொண்ட நேமியான்
பார்கொண்ட பாதப் பரந்தாமன்—சீர்கொண்ட
பூமகளும் பார்மகளும் போற்றியிரு பாலிருப்ப
மாமல்ரோன் கைசூவித்து வந்திப்ப—நேமியுடன்
சங்கமுத லைம்படையுந் தானிலங்கப் புள்ளரசு
புங்கவனுஞ் சேனையர்கோன் போற்றிசைப்ப—எங்குகி
தேவர் சூழாம்நெருங்கிச் சேவிப்பச் செங்கமலப் [றை
பூவலரும் நீலவரை போலவே—யாவருக்கு

5. மிஞ்சிய வைகுண்ட 1வீட்டிருக்கும் நாளாவணன்
நெஞ்சிற் கெறுவம் நிறுத்தவெண்ணிக்—கொஞ்சவரு
வாமனமாய் வேள்விபுரி மண்டபத்திற் சென்றிரங்து
தாமனதால் மூவடிமண் தாவென்ன—ஒமெனவே
வெள்ளி தடுப்ப விழியொன்று போக்கிமுன்னே
யள்ளியநீர் கையேற்ற வந்தாள்ல—உள்ளமகிழ்ச்சி

(பி - ம) — 1வீட்டிருக்க.

183802

தோரடியிற் கிழே 1முலகளாந்து மேல்நின்ற
வோரடியில் மேலே 2முலகளாந்தும்—ஒரடிக்கும்
எங்கே யிடமென் ரெதிர்மா வலிசிரசிற்
பங்கே ருகப்பொற் பதம்வைத்தே—துங்கத்

10. திரிவிக் கிரமத் திருவவதா ரஞ்செய்
தருள்முக் கியதலமென் ரூரும்—பரவரிய
வாமனச் சேத்ரமென் வாழுங் குறுங்குடியான்
தேமருவு கித்தாச் கிரமத்தான்—மாமறையோன்
கோர முகத்திற் குறுங்கன் பிறந்திந்தத்
தாரணியிற் றி திழைக்கத் தான்கண்டே—நேரெதிர்ந்து
3வென்று திருவவகுண்டம் வீற்றிருந்த கோலமும்பொற்
குன்று தனில்நின்ற கோலமும்பால்—துன்றுகடற்
பள்ளிகொண்ட கோலமும்பண் பாய்ச்சேவை சாதித்து
விள்ளுமவ னுமம் விளங்குமூர்—உள்ளமகிழ்
15. கோடிமகா தீர்த்தங் குலவுதல மென்றுவின்னேர்
நாடியிறைஞ் சங்குறுங்கை நன்னகரான்—வீடுபெற
நேசித் தலர்சொரிந்து நின்றெழுபத் தெண்பிரமர்
பூசித் தினிதேத்தும் பொற்பதத்தான்—தேசிகமாஞ்
செக்கச் சிவந்த செழுஞ்சிடரைப் பேதமறப்
பக்கத்தில் வைத்த பரிவினுன்—மிக்கதமிழ்ச்
சிரன் புறவே தெரிந்துபா மெப்பறைச்சிக்
காரங் கொடுத்தருஞ் மன்பினுன்—நாரதனூர்
நன்றுதரு மெஞ்ஞான் றும் ஞானம் விளங்குமென
நின்று தவம்புரிய நேசித்தோன்—வென்றிதரு
20. மாக்களிற்று வேந்தன் மனப்பு ரணமாக
நாக்கறுக்க வுண்மையாய் நாக்களித்தோன்—ஆக்கமது
மிச்ச நமக்குக்கீழ் வீட்டுவர மங்கையெனப்
பிச்சனுக்குப் பேறுதவும் பெற்றியான்—இச்செகத்தில்
வந்தித்த காரி மதலை யெனப்புளிக்கீழ்ச்
4சந்தத்து வேதந் தமிழ்செய்தோன்—சிந்திக்குஞ்
தெற்குவீடென்று திருமங்கை மன்னன்வர
நற்கதியன் றீந்தருஞும் நம்பெருமாள்—சொற்கிசைந்த

(பி - ம)— 1வுலகளாந்து. 2வுலகளாந்தும். 3வென்றிதரு. 4சந்தித்த.

- பாடற் குருகிப் பரவு மரையர்துழாய்
மாடத்திற் போயிருந்த வாரத்தான்—நாடிக்
25. குழனுர் கழனிக் ¹குளத்திற் றிருவாய்
மொழியா ஸ்டகுகொய்த மூர்த்தி—வழுவால்
வருராக் கதனும் மதங்கனும்வீ டெய்தக்
கருணை கடாட்சமருள் கண்ணன்—அருள்கூரும்
எம்பெருமா னார்சீட னென்னச்சோ ²மன்றுவைத்த
நம்பெருமா னயிர நாமத்தான்—தம்பமினி
யாரெனக்கு நானுன் னடைக்கலமென் றேயிறைஞ்சுஞ்
சேரனுக்குப் பிள்ளையாய்ச் சென்மித்தோன்—வார்புன
காரண்ட மூழ்கிக் கரும்பனையைச் சுற்றிவரப் [விற்
பேரண்ட வீடிலித்த பெற்றியான்—சீர்தங்கு
30. பிள்ளைதர ³வேணுமென்றே பேராசை யாற்றுவஞ்செய்
வள்ளமுலைப் பாடக வல்லிபால்—உள்ளறிவாய்ச்
சென்மித்துத் திக்கனைத்துஞ் சென்றுரா மேசரத்திற்
றண்மத்தால் செப்பேடு தான்கண்டே—நன்மைபெறுஞ்
சிவல மாறனுக்குச் சித்தமகிழ்ந் தேயருள்செய்
காவலவன் செங்கமலக் கண்ணினூன்—மேவு
முறைகேத் திரபால மூர்த்தி வடகீழ்
⁴புறமேவ வன்பு புரிந்தோன்—நிறமான
பச்சைப் பரியேறிப் பாரறியச் சேரனுக்காய்
⁵மெய்ச்சப் பட்டவெட்டும் வீரத்தான்—உச்சிதமாம்
35. நீல வரையருவி நேராகச் செவ்வந்தி
மாலை புனையு மனிப்புயத்தான்—சால
மழைதடுத்து முன்னாள் வசந்தன்கொண் டாடுங்
குழகனம்பி ராயனெங்கள் கோமான்—விழைவாகத்
தேசிக விலாசச் சிகரங் தெரிகித்த
கோசிகனுக் கன்பு கொடுத்தபிரான்—வீசிலைகுழ்
பாருண் ⁶மெய்த்தளந்து பன்றியாய்க் கிண்டெடுத்த
நீருண்ட மேக நிறத்தினூன்—பேரண்ட

(பி - ம)— ¹குழத்தித் திருவாய். ²மன்றேய்தத். ³வேணு
மென்று. ⁴புறமேவியன்பு. ⁵மெச்ச. ⁶மெய்த்தமர்ந்து.

- அண்டமு மண்டத் தலகிலுயி ரும்படைக்கப்
பண்டயனை யீன்ற பரந்தாமன்—விண்ட
40. முதலை 1கிருதன் முனியை யடர்ந்து
மதலை மதலையாய் வந்தோன்—இதழுடனே
அன்றெதிர்ந்த தாடகையை யாதி யிராவணைன
வென்று செயக்கொண்ட வீரத்தான்—துன்று
மருது சகடு வளர்தொட்டிற் பேய்ச்சி
யெருது குதிரை யிளங்கன்—றுருகியபுள்
ளானை முதல்மல்ல ராவியுண்டு கஞ்சனையும்
வானி லனுப்பு மருகனூர்—ஆனிரைக்காய்க் [குள்
குன்றெடுத்து மாய்ச்சியர்கள் கறையெடுத் தும்மளைக்
சென்றெடுத்து வெண்ணெய் திருதியும்—அன்றெடுத்த
45. தாம்போட்சோதைமுன்னே தாழ்ந்துநின்றேன் தாம
பாம்போடுமாடும்பரதத்தான்—மேம்பாடித் [ரைத்தாள்
தென்றுபதி ஒரு யிரங்கோ யியர்மகிழு
மன்றல் புரிந்தருஞ மாயத்தான்—வென்றிபுளை
ஐவருக்குத் தூதுரைத்தும் அர்ச்சன ற்குத் தேரூர்ந்தும்
தையலுக்குத் தானை தனைக்காத்தும்—செய்ய
பகலில் இரவழைத்தும் பாரதப்போர் மூட்டிச்
செகமகிழுப் பூபாரங் தீர்த்தோன்—இகழ்வான
வாணன் கரமறுத்தோன் வானேர் 2பணிந்தேத்தும்
சேணிந் திரற்கிளைய செங்கண்மால்—கானும்
50. மதுகை டபர்ச்செற்றேன் மாமதவா ணைக்காய்
முதலை தனையடர்ந்த மூர்த்தி—முதியதிரைப்
பாலுததி யிற்பகுவாய்ப் பாம்பிற் பசுத்துரத்துங்
கோவிலா லிற்றுயிலுங் கோவிந்தன்—மேலடியார்
தன்னெஞ்சும் வைகுந்தத் தானமுங் தாழ்ந்திறைஞ்சும்
என்னெஞ்சும் நிங்கா தினி திருந்தோன்—முன்னமொரு
மாவானை முன்னு மதுரத் தமிழ்பாடு
நாவாணன் பின்னும் நடந்தபிரான்—தேவான
ஈசனூர் பக்கத்தும் ஏத்துமறை யுச்சியினும்
நேசமா யெப்போதும் நின்றமால்—காசினியாங்

(பி - ம) — 1கிருதன். 2பரிந்தேத்தும்.

- ५५. தான் மடிதீண்டத் தாரகைக்கு மேலான வானமுடி தீண்ட வளர்ந்தபிரான்—ஆன தவம் நம்புருஷ நாரா யணப்பேரே ரிச்சிறப்புங் தும்பினின் றலாவியபூஞ் சோலையும்—பைம்புனல்சோர் १காலடியி லாற்றின் கவர்த்தலையிற் பொன்விளையச் சாவி விளையுங் தடம்பளையும்—மேலான சித்திர கோபுரமுஞ் சேர்ந்ததென்னஞ் சோலைகளும் / வர்த்தனையாங் தென்குருங்கை மாநகரான்—இத்தரையி முத்தொழிற்கு மூவருவாய் மூலநடு வீருகி [ல் வித்தகஞ்செய் பேரின்ப வீட்டினுன்—²அத்திபடி
- ६०. மீனுமை பன்றியரி மிக்க குறள்பரசுக் கோன்வார் சிலைராமன் கூன்கலப்பை—தானே விசயபெல ராமன் விளங்கு கிட்ன மாவாங் தெசவவதா ரம்புரியுங் தேவன்—உசிதமறைக் காரணத்தா னார்க்குமடங் காரணத்தா னேந்தியகை வாரணத்தான் காத்தருள்கை வாரணத்தான்—கார்வரை ஆகத்தான் பூமகள்சேராகத்தா னன்றெடுத்த [போல் நாகத்தான் பள்ளிகொண்ட நாகத்தான்—கோகனக வுந்தியா னீள்சகட வுந்தியான் கன்றெற்றிந்த வுந்தியான் தாரணிசெவ வுந்தியான்—சிந்தியார்
- ६५. உண்ணத்தான் பார்முமுது முண்ணத்தான் நீண்டகடல் வண்ணத்தான் வாமகர வண்ணத்தான்—எண் னுமன் வாரத்தான் முன்பாரா வாரத்தான் அஞ்சவெய்த[பால் தீரத்தான் சிந்துநதி தீரத்தான்—பாரிரந்த வாமத்தான் சங்கரன்சேர் வாமத்தான் ஆயிரமா நாமத்தான் கஸ்த்துரி நாமத்தான்—கோமளப்பால் வேலையான் முத்தொழில்செய் வேலையா ³னெல்லழைத் மாலையான் பூந்துளப மாலையான்—ஞாலத் [த திடர்செய் கனக னெதிர வவன் றன் குடரலங்க லாயணிந்த கொண்டல்—⁴கடல்சார்

(பி-ம)— १காலடியி விரற்றினக். २அத்தியடி. ३னெல் வளைத்த. ४கடலரசர்.

70. அலகில் தரணி யடியி 1லடைய
 மலரு மிருதாள் மலரான்—குலவுநெறி
 நின்று முனிவர் நெருங்கித் தவம்புரியு
 மன்றல் மயேந்திர மால்வரையும்—நன்றுத்ருஞ்
 சிந்து நதியுங் திருப்பாற் கடல்வளமும்
 நந்துதவழ் வைகுந்த நன்னூடும்—முந்துங்
 குறுங்கா புரியுங் குலவுபுது வாச
 மருங்கா துளாப மலரும்—நெருங்கும்
 கருட துவசமுங் கைமதங்கள் சிந்த
 மருடருநாற் கோட்டுமெத மாவும்—தரணியிலே
75. வென்றி தருங்கவன மேவு துரகதமும்
 மன்றலொலி மாரூ மணிமுரசுந்—துன்று
 மருவு தசாங்கமென வாழ்வோன் சிறந்த
 உருவு தசாங்க முடையோன்—அருமறைதேர்
 அப்யன் குழகன் அழகிய நம்பியலர்
 கொய்யுங் துளாபக் குறுங்குடிமால்—பையா
 டாவுணை வாசன் அறிவி லரிய
 பிரானெனை யாரும் பெருமாள்—விராவுமலை
 நம்பிதிருப் பாற்கடவில் நம்பிபள்ளி கொண்டருஞும்
 நம்பி யிருந்தகம்பி நானிலத்தில்—உம்பர்தொழு
80. நின்றகரு மேகம்போல் நீண்டபொன் மேனிநம்பி
 வென்றிபுனை நாத வினேதநம்பி—என்றும்
 தரணிபுக மாபற் சகாயநம்பி செம்பொன்
 மருவிய செங்கனிவாய் நம்பி—கருணை
 பரவுதய மார்த்தாண்டப் பந்தற்கி முண்மை
 வருராம தேவமக ராசன்—தருப்பீடத்
 துற்பனமாய்ப் பூமகளும் ²ஒங்கு நிலமகளும்
 விற்பனமாய் நீங்காத மேன்மையான்—அற்புதமாம்
 நங்கை யெனையாரும் நம்பிக்கு நாச்சியார்
 மங்கை குறுங்குடி வல்லியார்—பங்கிலே
85. சீராக வீற்றிருக்கச் சித்த மகிழ்ந்துதிரு
 வாரா தனங்கொண்டிருஞுநாள்—பாரோர்

பரவு திருப்பங் குனித்திருவி மூவிற்
 கருட துவசமேற் கட்டிச்—சுருதிமுறை
 கேட்டு முதற்றிருநாள் 1கேடகத்தி ரண்டாம்நாள்
 தீட்டு திறல்விசைய சிங்கத்துஞ்—குட்டுநாள்
 மூன்றி லனுமார் முதுபுயத்தும் நாலாம்நாள்
 நான் றமுடி யைந்தலை நாகத்துஞ்—தோன்றிவரும்
 அஞ்சாம்நா ஸிற்கருட னம்புயத்தும் ஆரூம்நாள்
 எஞ்சாத வாளையினும் ஏழாம்நாள்—மிஞ்சவே

90. வேண்டியபள். ஸிச்சிவியார் மேவு சிவிசையினுங்
 கீண்டவெட்டாம் நாளிற் குதிரையினும்—பூண்டுங்
 குலவொன்ப தாம்நாள் குருந்தேறி வீதி
 வலம்வங்து பத்தாம்நாள் வானில்—அலருதைய
 காலத்தில் நிதயல்படிக் கட்டளையாங் 2தாரையுட்ணஞ்
 சீலத் துடனமுது செய்தபின்பு—பாலாழிச்
 சீரார் திருமஞ் சனஞ்செய்து வாய்த்ததிரு
 வாரா தனங்கொண் டருளியே—நேராய் 0-14 T
 இசைந்தமணி ரத்னை ஷேகத்துக் கேற்க
 அசைந்த குழமுக்கா தழுகும்—பசுந்துளபத்
 95. தாருங் கவுஸ்த்துவமுஞ் சங்குசக்ரக் 3கையுமியல்
 தேருங்கல்த் தூரித் திருதுதலும்—காரில்மின்போற்
 பிதாம் பரமும் பிறவிப் பினியறுக்கும்
 பாதாம் புயமும் பலபணியுஞ்—சோதிதரு
 மாணிக்க மாலை வயிரவொளி யுஞ்சுழந்த
 4காணிற்பொன் பூத்ததொரு கார்வரைபோல்—புணிலக
 பூவுலகும் பாதலமும் பொன்னகரத் திந்தரன்முதல் [ப்
 தேவர் முனிவர் செய்செயென—மேவரிய
 காளமுதற் பல்லியமுங் கார்முழுக்க மென்னவண்ட
 கோளமட்டும் நின்று குமிறவே—ஆழ்வார்கள்

100. பன்னிருவ ரோதியப்ர பந்தமும் நான்மறையும்
 முன்னம் மறையோர் மொழிந்துசெல்ல— உணவாரிய

(பி - ம்)— 1கேடகத்து மிரண்டாளா. 2தாரையுட்டிணங்கு. வலத்
 3கையுமேல். 4காணிப்பொன்; காணிற்பொன்.

183802

பேர்ருளா ஸ்சீயர் பேராம் வயினவர்கள்
 சார்வுறுதா னத்தார் தலத்தார்கள்—வாரமுறுங்
 கோயில் வளரணைத்துக் கொத்தும் புடைசூழ
 ஏதிருத் தேரி லெமுந்தருளி—நாயகனார்
 சிலப் பவளிவரச் சேனையர்கோ னின்றுதிரு
 வோலக்கஞ் சேவித் துடன்போத—மேலான

துழாங்கள்

காத லரம்பையருங் காகோ தரநாட்டு
 மாதருங்பார் மங்கையரும் வந்தீண்டிச்—சிதக்

105. களமுங் கவானுங் கன தனமேற் ரூய்யில்
 வளமும் விழியும் வதனத்—தழகும்
 கழகு கதவி கரும்பிளாநீர் வாசங்
 குழகுமெனுங் காவிகஞ்சங் கொண்டே—சமுகமாய்
 வீதி வளமைசெய்யு மேன்மைபோ லேநெருங்கி
 நீதி யிருமருங்கும் ¹நின்றேற்றி—மாதரீர்
 வாரீர் பவனிதொழு வாரீ ரிவரமகைப்
 பாரீர் எனவே பகருவார்—²தார்குழலீர்
 முன் னுளை காத்தார் முலையாணைக் கன்புசெப்யார்
 என்ன மிவர்நீதி யென்றுசொல்வார்—நன் னுதலீர்

110. நாடறிய வேமுன் நரசிங்க மாயாணைக்
 கோடுபிளாந் தாரென்று கூறுவார்—ஆடைதலை
 அன்றெருத்திக் கீந்த தவராகி மாதர்கலை
 இன் றகொள்வ தேதென் றியம்புவார்—நன் றநன்று
 கூடுகின்ற கோபியர்தங் கூறைகவர்ந் தேதுளபஞ்
 சுடுகின்றுர்க் குள்ள தொழிலிதென்பார்—ஆடல்மதன்
 வாதை பொறுமல் வளைசோர்வார் வார்சோர்வார் [ர்]
 கோதைமல்ஸ் சோர்வார் குழாத்தொருத்தி—பேதையட

பேதை

காலம்வரு மட்டுங் கரைகடவா வேலைபோல்
 வேலைவிடம் போலும் விழியினூர்—மாலை

(மி - ம)— 1நின்றேத்தி? 2கார்குழலீர்.

- 115. வளைகுழலார் தம்முடனே வண்டலயர் போதில்
 எனையடிமை கொண்டநம்பி ராயர்—புளைதேர்ப்
 பவனிதொழுங் தாய்வரப்பின் பற்றிநடந் தோடி
 யவர்கள் சொன்ன வண்ணமுரைத் தன்னே—இவர்மெய்
 மாலை தனிவாங்கும் வண்டல்மக வக்கெனவே [பில்
 சேலீநிகர் கட்கடைநீர் சிந்தினூள்—ஆலை
 மதன்பைங் கழைகுழையான் வார்களையும் பூட்டான்
 விதஞ்செய்மறு வீதிபோம் வேளை—பெதும்பைரத்ன

பெதும்பை

- வார்புளையு முத்து வாடம்புளையச் சிந்தையருள்
 1கூரவடிக் கொண்டரும்புங் கொங்கையாள்—ஆர்வமுடன்
 • 120. வெற்றிசெய்யுங் 2காமா விகாரங் கொழுந்துவிட்டுப்
 பற்றிப் படரும் பருவத்தாள்—பொற்றெடியார்
 கூடுங் கலவி குறித்தெழுதுஞ் சித்திரத்தை
 மேடையிற்போய்ப் பார்த்துநிற்கும் வேளைதனில்—சூ
 மருத்தேர் குழற்பாங்கி வந்துநம்பி ராயன் [இம்
 திருத்தேர்ப் பவனியென்று செப்பக்—கருத்துருகி
 மாதருடன் வந்து வணங்கிநம்பி ராயன்மேல்
 காத லரும்பவிமுங் காட்கிபோல்—3ஆதீர்
 மருக்குலவு மார்பிலொரு மாதல்லால் தோள்மேல்
 இருக்குமிவ ஓரைராருத்தி யென்றான்—விரைக்குழலார்
 125. புவில்வளர் மாது புவிமா திருவரிவற்
 காவசிய மென்ப 4தறியாயோ—பாவாய்
 எனவரைத்த போதில் இணைவிழியால் நோக்கி
 மனமுருகி னாளின் மறந்தாள்—பனிமதியைக்
 காண விளாகுசந்தர காந்தமொத்தாள் மாரன்வர்மம்
 பூணவயல் வீதிப் புறம்போந்தாள்—வானுதலாள்

மங்கை

மங்கை யொருத்தி மதனுபி ஷேகமிரு
 கொங்கைமயில் காமக் குலதெய்வம்—இங்கிதமாஞ்

(பி - ம்)— 1கூரவடிக். 2காம? 3ஆதீர். 4தறியாயே.

சீரார் துணைவிநம்பி தேர்ப்பவனி பார்க்கமின்னே
வாரா யெனவே மகிழ்ந்துபோய்—நேராய்ப்

130. பணிந்தே மயலாய்ப் பரிபவங்க ஸெல்லாங்
துணைந்தே யெதிராடிச் சொன்னாள்—மணந்தருளிச்
செய்யவிருந் தாவனத்திற் சென்றெருத்திக் காகநீர்
மையல்கொண்ட செய்தி மறந்தீரோ—பொய்யலவே
மோகம் பொருமலோரு மொய்குழலுக் கும்மைப்போல்
ஆகங் கொடுத்தார்கள் ஆர்சொல்வீர்—சோகமாய்ப்
பேராசை 1யானானும் பெண்ணென்றே பூந்துளபத்
தாராசை தீரவே தாருமென்று—தேரிற்
ரூடர்ந்தாள்வே எம்பு சொரியவயல் வீதி
நடந்தார்பொற் றேருடனே நம்பி—மடந்தை

மடந்தை

135. வடிவும் பிணையும் வளர்சேலும் வேலும்
கடுவுமழு துங்கலந்த கண்ணாள்—நடுவாம்
எழுபருவத் துள்ளு மிவள்பருவ மென்று
தொழுதுமதன் போற்றுந் துரைப்பெண்—அழகான
பொன்னாச லாடும் பொழுது குழையிரண்டும்
மின்னாச லாட விறவிபோய்—உன்னழுகு
நன்றென்று கொண்டாடி நம்பிதிருத் தேர்ப்பவனி
யின்றென்றாள் சென்று விறைஞ்சினாள்—நின்றாகிச்
செங்கனகத் தேர்விருப்பஞ் செய்தீர் மயலான
வெங்களால்குற் றேருமுமக் கேலாதோ—பைங்கமலக்
140. கைச்சங்கங் கொண்மர் கருத்தில் விரும்புமெங்கள்
மெய்ச்சங்கம் நீர்விரும்ப வேண்டாவோ—நச்சரவும்
ஏறுபுள்ளோ டின்புற் றிருந்ததுபோ லெங்கள்மேற்
சிறுமதி நட்பாச்சோ தீண்டாதோ—கூறீர்
எனுமுன்மத னெய்தான் இருகாவி ஓவிட்டாள்
மனைவையல்கு லெந்தினாள் வாரைத்—தனமேற்
கரிய குழல்மறைப்பக் காதல்கொண்டாள் மற்றேர்
தெருவில் மதனைடுதேர் செல்ல—அரிவை

(பி - ம்)— 1யாய்நானும். 2விட்டான்.

அரிவை

இலவகுமிழ் மூல்லை யிதழ்க்குவளை வள்ளை
மலருமொரு தாமரையில் வாய்ப்பக்க—கலவியிலே

- 145.** மேனகையுங் கொல்விமலை மேனகைசெய் தாஞ்சும்வெட்
தானகைசெய் 1காமசர தானியாம்—மானின்யாள் [கத்-
பாங்கினுற் செம்பொற் 2படாமும் வளைகோலும்
வாங்கினுள் நம்பி வடிவெழுத—ஒங்குபொற்றேர்
மன்னுங் குறுங்கைநம்பி வந்தார்வங் தாரென்று [த்தி
கிள்ளனத் தொனிகேட்பச் சென்றிறைஞ்சி—முன்னெரு
3மெய்க்கரும்பி னாசயால் வில்லொடித்தீர் போர்மாரன்
கைக்கரும்பை வில்லைசெய்யக் காணேனுன்—மைக்கடவி
வீரடைத்து மேவுமணை மீதுசென்றீர் என்னிருகண் [ன்
னாரடைத்து மேவு மணைகாணீர்—மாறுபடும்
- 150.** புள்வாய் கிழித்தநீர் பூங்குயிலோ டன்றிலெனும்
புள்வாய் கிழிக்கவின்று போகாதோ—உள்ளம்
பரிபவமென் ரூள்கடைக்கண் பாவித்து மற்றோர்
தெருவில் மதனெடுதேர் செல்லத்—தெரிவை

தேரிவை

நிலவுமுடித் தோன்முடிக்க நிறுபட்ட காமன்
இலகுமுயிர் பெற்றுலக மெங்குஞ்—சிலையேந்திச்
சென்றுபோர் வென்று செயல்தம்பம் நாட்டியே
நின்றாள் தேடுகின்ற நிட்சேபங்—துன்றுமலர்
வாவிப் புனலாடி மாதருடன் தேர்ப்பவனி
சேவித்தாள் நம்பி திருமுன்போய்—மேவீர்

- 155.** வளையாழி கைக்கிருக்க மையலா மெங்கன்
வளையாழி கொள்ள வழக்கோ—இளையார்கள்
காணவளைத் தாளிவளைக் கைக்கொளவே நல்கிரேல்
பூணமலர்த் தாரளித்தாற் போதுமே—வானுதலார்
ஆந்தரங்க மாமிருவர்க் காட்சிய மார்பல்லாற்
பூந்துளப மார்க்கும் பொதுவன்றே—பூந்துளபத்

(பி - ம)— 1காம சுரதனியாம். 2பரமும் வளை கோலும். 3மெய்க்-
கரும்பு மாசையால்.

- 1 தாரே தரீரேற் றகுந்தகா தென்பதொன்றும்
 பாரேன்கை 2 தொட்டும் பறிப்பேனேன்—சேருமென்று
 புன்முறுவல் செய்துநம்பி 3 போனு ரயல்வீதி [எ்
 மன்மதனும் நின்று வளைக்கின்றன—கன்னற்
 160. றனுவிற் சரங்தொடுத்தான் 4 தையலின்மெய் யென்னத்
 தனுவிற் 5 சரக்கூட தானான்—வனிதையப்பாற்

பேரிளம்பேண்

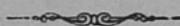
- காரார் கருங்கூந்தற் செங்கனிவாய் வெண்முறுவற்
 பேரான சிற்றிடைசேர் பேரிளம்பெண்—மாரானுக்கு
 வீறுதரு விற்றெழிலு மிக்கலைக் கியானமுமே
 6 கூறவருந் தீட்சா குருபீடம்—தேறிமறை
 தேடுகின்ற நம்பி திருப்பதிநூற் றெட்டிலொன்று
 பாடகமென் றேயனியாப் பாதத்தாள்—நாடறிய
 எங்கள்நம்பிக் கொப்பாக யான்வளையே னென்றிகழுந்து
 சங்கவளை பூட்டாத் தடக்கையாள்—அங்கொருத்தி
 165. மாலுக்கு மாலானான் மாற்றவள்பே ரென்றுசொல்லிக்
 கோலத் திருவனியாக் கூந்தலாள்—மேலுலகத்
 தோரைவென்று தானே உபயசொர்க்க மாய்ச்சினந்து
 பாரைவெல்லப் பார்க்கும் பயோதரத்தாள்—நேரான
 சிதம்வளர் வச்சரச் சிலாதலத்தி லேபகவற்
 கிதைபிர சங்கிக்கக் கேட்டிருக்கும்—போது
 விரும்பவனி போற்றுநம்பி மேவுதிருத் தேரில்
 வரும்பவனி சேவிக்க வந்தாள்—கரும்புயல்போல்
 நீண்டபொன் மேனிநம்பி நின்ற வடிவழகைக்
 காண்டலுமே மட்டுமிஞ்சங் காதலாய்—வேண்டுகின்று
 170. சந்ததமும் 7 நீர்விரும்புஞ் சந்திரபா கைக்குதவும் [எ்
 ஐந்தருவங் தாலு மதுகொள்ளேன்—சிந்தா
 மணிமகத்வ மார்புமது மார்புக் கணியாய்
 அணிகவுத்வ மீதுமில்லை யாசை—பணிவோர்க்குச்

(மி - ம)— 1 தாரேதீ ரீரேற். 2 தொட்டுப். 3 போனர் பல வீதி.

4 தையலும் மெய். 5 சரக்கூடத். 6 கூறவரு. 7 நீயிருப்பச்.

- 1 சாந்தனியு மார்பிற் சவாது மணம்வீசும்
 பூந்துளப மாலைதந்தாற் போதுமே—சாந்தருள்வீர்
 என்று ஸிதுசமய மென் றுமதன் வில்வளைத்தான் [ரச்
 வென்று ஸினியெனவே மெய்தளர்ந்தாள்—தென் றல்வ
 சாலகங்கள் தாழ்திறந்தார் தாரையுட்ண சாந்திகள்மென்
 மேலுமமைத் தார்தளிரால் மெத்தையிட்டார்—ஆலவட
175. வீசினர் மல்லிகைவி தானித்தார் சாந்துபன்னீர் [டம்
 பூசினர் நேர்ந்தாரப் போதொருத்தி—நேசமுள்ள
 மூதறிவாம் பாங்கிவந்து மொய்குழலா ரைவிலக்கிக்
 கார்த லொருவர் கருத்தறியீர்—வேதனையே
 செய்தீர் இவட்கிதங்கள் செய்வதுபோ லேயிடர்கள்
 செய்தீர் இனியென்ன செய்குவீர்—வெய்துயிர்க்க
 வார்த்தபன்னீர் நம்பி மகிழுந் திருப்படிக்கத்
 தீர்த்தங்கிக ராகுமோ செப்புவீர்—போர்த்த
 குளிரு முலைமேற் குறுங்கேச நம்பி
 துளபநிக ராகுமோ சொல்லீர்—குளிர்மையென்றீர்
180. ஏந்து களபநம்பி யிட்டபட்ட வர்த்தனம்போல்
 போந்தமயல் போக்கவிது புத்தியோ—சாந்தாற்றி
 வட்ட விசிறிநம்பி வாழ்கோ புரவாச
 விட்டமுள்ள தென் றலொப்போ வீதெல்லாம்—விட்டு
 என்றபோய் நம்பிக் கிதமுரைத்து வாங்கிவந்து [விழர்
 மன் றல்மலர் சூட்ட மனமகிழ்ந்தாள்—நின் றுகினி
 பேசுகின்ற தென்னவரும் பேதைமுதற் பேரிளாம்பெண்
 ஞைசுகொண்டு போற்ற வருள்செய்தே—தேசமகிழ்
184. நம்பிகுறுங் காபுரியில் நாத வினேதநம்பி
 யும்பர்தொழுப் போந்தான் உலா.

அழகியநம்பி யுலா
 முற்றும்.

அனுபந்தம்

82. ‘பரவுதய மார்த்தாண்டப் பந்தற்கி மூண்மை
வருராம தேவமக ராசன—தருபீடத்து’

என்று இவ்வளவில் வரும் அடிகள் சரித்திரத் தொடர்புடையன. ‘உதயமார்த்தாண்டர்’ என்ற அரசர் தம்பெயராற் சமர்ப்பித்த பந்த வின் கீழாக இராமதேவர் என்ற அரசர் தம்பெயரால் அமைத்தனித்த பீடத்திலே’ என்பது பொருள். கொல்லம் ஆண்டு 630-ல் (கி. பி. 1455) எழுதப்பெற்ற தாமிரசாஸன மொன்றிலும் நாட்டாற்றுப் போக்கு வைகுண்ட வளாட்டுத் திருக்குறுங்குடியில் உதயமார்த்தாண்டப் பந்தவின்கீழ்ப் புஜபல வீரசௌந்தர ராமவர்மன் பீடத்தில் சுவாமி அழகியங்பி எழுந்தருளியிருந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. (Rangacharya’s I. M. P. vol. iii. p. 1472, no. 285). இங்கே கூறப்பெற்ற உதயமார்த்தாண்டர் சேர - உதயமார்த்தாண்டவர்மாக இருத்தல்வேண்டும். என்னின், இவரே திருநெல்வேலிக்குத் தெற்கிலுள்ள நாட்டுப்பகுதியை வென்றிடப்படுத்து வள்ளியூரிலும், சேரன் மாதேவியிலும் அடிக்கடிதங்கி வசித்துவந்தார். இவருக்குமுன் ‘உதயமார்த்தாண்டர்’ என்ற பெயருடையராக இருவர் திருவிதாங்கோட்டுச் சரித்திரத்திற் காணப்பட்டனும், இவ்விருவருக்கும் திருக்குறுங்குடிப் பிரதேசத்திற்கும் யாதோரியைபும் இருந்ததாகத் தெரிய வில்லை. இவர் தமது 16-வது ஆண்டில் பட்டத்திற்கு வந்தார்; 78-வது ஆண்டில், கொல்லம் 619-ம் வருடத்தில், தேகவியோகமாயினர். (திருவிதாங்கூர் ஸ்டேட்மானுவல், முதல்வால்யம், பக. 267). ஆகவே, கி. பி. 15-ம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் உதயமார்த்தாண்டப் பந்தல் அமைக்கப் பெற்றிருத்தல் வேண்டும். அழகியங்பி கோயிலிலுள்ள மணியின் மேற்புறத்தில்,

‘செயதுங்க நாட்டுச் சிறைவாய்மன் ஞதித்தன் தென்வஞ்சியான்
வியலொன் ரகில கலையாளன் கன்னி விசாகம்வந்தோன்
நயமொன்று கொல்ல மறுதுநற்று நாற்பத்து நாலினண்பால்
அயனும் பணிய மணியளித் தானம்பிக் கண்புகொண்டே’

என்ற செய்யுள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இதனால் திருவிதாங்கோட்டு அரசர்கள் பலர் திருக்குறுங்குடி சுவாமி அழகிய நம்பியின் பக்தர் களாய் விளங்கின்ற என்பது உணரவாம்.

D-14 T
NCL

இப்பந்தரின்கீழுள்ள பீடத்தை இயற்றியவர் இன்னுரென் அறிந்துகொள்வது எளிதன்று. ராமவர்மன் என்ற ஓர் அரசர் கொல் லம் 646 முதல் 659 வரை அரசு புரிந்துவரெனச் சிலாசாஸன ஆராய்ச்சியாற் புலனுகின்றது. இவ்வரசர் கொல்லம் 646 - லும், 654-லும் சாஸனங்கள் செய்திருக்கின்றார். இவர் அரசராவதற்குமுன் தமது மூக்த சகோதரர் ஆகித்திய வர்மரின் பிரதிநிதியாகப் பல விடங்களில் ஆட்சி புரிந்திருக்கிறார். இவருக்குச் ‘செண்பகராமன்’ என்ற பட்டப்பெயரும் உள்தாகத் தெரிகிறது. செண்பகராமச் சதுர் வேதி மங்கலம் எனவொன்று திருக்குறுங்குடியில் கொல்லம் 646-ல் இருந்ததென்பதும், செண்பகராம மண்டபம் எனவொன்று திரு நெல்வேலியில் கொல்லம் 653-ல் இருந்ததென்பதும் சாஸனங்களால் அறியலாவன. ‘புஜபல வீர சௌந்தர ராமவர்மன்’ என்பதும் இவரது பெயராகவே கருத்தக்கது. நூலிற் குறிக்கப்பெற்றது சாஸனத்திற் காணும் புஜபல வீரசௌந்தர ராமவர்மன் பீடமாக இருத்தல்கூடும். இவ்வுக்கம் சரியாயின், உத்தேசம் கி. பி. 1450-ல் இப்பீடம் அமைக்கப்பெற்றதாகலாம். ஆனால் நூலில் வந்துள்ள தொடர் இம் முடிபை அத்துணை ஆதரிப்பதாகத் தோன்றவில்லை. ‘ராமதேவ மகராசன்’ என்றே அது கூறுகின்றது. கொல்லம் 768-ல் உதய மார்த்தாண்டப்பந்தரின் கீழ்ப் புஜபல வீரவசந்த வேங்கடதேவ மகா ராஜர் பீடத்தில் சவாமி அழகிய சம்பி வீற்றிருந்ததாக வேரெருகு தாமிரசாஸனம் தெரிவிக்கின்றது. (I. M. P. iii. p. 1472, no. 286). இங்கே குறித்த வேங்கடதேவ மகாராஜர் விஜயகாரததரசர் களுள் ஒருவர். இவரைப்போன்று, ராமதேவ மகராசனும் விஜய நகரத்தரசரில் ஒருவராயிருத்தல் மிகப் பொருத்தமானதாகும். இஃது உண்மையாயின், இவர் மேற்குறித்த வேங்கடதேவ மகாராஜாவின் பின் கி. பி. 619 முதல் 630 வரை அரசு புரிந்த ராமதேவ மகா ராஜாவாக இருத்தல்வேண்டும். சாவிலாகன சகாப்தம் 1551-ல் பொறிக்கப்பட்ட சாஸனமொன்றில் ‘ராஜாதி ராஜ ராஜ பரமேஸ்வர ராமதேவ மஹாராயர்’ என்று இவர் குறிக்கப்படுகிறார். (S. I. I. v. no. 291). எனவே, இப்பீடங் தோன்றியது இவரது காலமாகிய கி. பி. 17-வது நூற்றுண்டின் தொடக்கமாதல்வேண்டும்.

பீடம் அமைத்ததைக் குறிக்குங் தொடர் அத்திருப்பணி நிகழ்ந்த காலத்தில் இருந்தாரோகுவது கூற்றுப்போலத் தோன்றுகிறது. ஆதலால் இந்தால் இயற்றப்பெற்ற காலமும் 17-ஆம் நூற்றுண்டின் முற் பகுதியே யாதல் வேண்டும்.

183802